

LETO SVETEGA JOŽEFA

K tebi, o sveti Jožef, pribežimo v svojih stiskah, in ko smo na pomoč poklicali tvojo sveto nevesto, prosimo zaupljivo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala brezmadežno Devico, Božjo Materjo, in pri očetovski ljubezni, s katero si objemal dete Jezusa, te ponižno prosimo, ozri se milostno na delež, ki ga je pridobil Jezus s svojo krvjo, in pomagaj nam v naših potrebah s svojo močjo in priprošnjo.

O skrbni varuh Svete družine, varuj izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odvrni od nas, ljubezni polni oče, vsako kugo zmot in greha. Podpiraj nas milostno iz nebes, o mogočni naš varuh, v tem boju zoper moči teme, in kakor si nekdanj otel dete Jezusa iz smrtne nevarnosti, tako brani zdaj sveto Cerkev Božjo sovražnega zalezovanja in vsakega nasprotovanja. Varuj nas vsekdar, da bomo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo mogli sveto žive, srečno umre in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

Litanije svetega Jožefa

Gospod, usmili se

Kristus, usmili se

Gospod, usmili se

Kristus, sliši nas

Kristus, usliši nas

Bog Oče Nebeški - usmili se nas

Bog Sin, Odrešenik sveta

Bog Sv. Duh

Sv. Trojica, en sam Bog

Sveta Marija - prosi za nas

Sveti Jožef

Slavni Sin Davidov

Luč očakov

Ženin Božje Porodnice

Čisti varuh Device

Rednik Sina Božjega

Skrbni branitelj Kristusov

Glavar Svete Družine

Jožef najpravičnejši

Jožef najčistejši

Jožef najmodrejši

Jožef najsrčnejši

Jožef najpokornejši

Jožef najzvestejši

Ogledalo potrpežljivosti

Ljubitelj uboštva

Zgled delavcev

Kras domačega življenja

Varuh devic

Steber družin

Tolažnik nesrečnih

Upanje bolnikov

Zavetnik umirajočih

Strah hudobnih duhov

Zaščitnik Svete Cerkve

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta - prizanesi nam, o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta - usliši nas o Gospod.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta - usmili se nas, o Gospod.

Postavil ga je za gospodarja svoji hiši in za vladarja vsej svoji posesti.

Molimo. Dobri Bog, v svoji previdnosti si izbral svetega Jožefa za moža Materi svojega Sina. Častimo ga kot varuha na zemlji, naj nam bo tudi priprošnjik v nebesih. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

SVETI JOŽEF, poseben priprošnjik vsega Karmelskega reda

»Za svojega posredovalca in gospoda sem si izbrala slavnega svetega Jožefa in se mu prav goreče priporočala. Ne spominjam se, da bi ga doslej prosila za kaj, v čemer mi ne bi bil ustregel. Kakor kaže, je Bog drugim svetnikom podelil milost, da morejo pomagati le v zadevah določene vrste, v tem slavnem svetniku pa sem spoznala pomočnika za vse zadeve. Vsakemu bi svetovala, naj časti tega svetnika, ker vem iz mnogih izkustev, kolikšne milosti dosega pri Bogu.«

(sv. Terezija Avilska, Lastni življenjepis 6,6-7)

**SVETI JOŽEF, MOŽ DEVICE MARIJE,
19. marec praznujemo**

Zaradi velike milosti in radosti, ki ju je Bog podelil mojemu Srcu, in zaradi tako velike skrivnosti, obljubim, da bom pri Njem posredoval za vse, ki častijo moje Srce in se k meni zatekajo.

Podelil jim bom milost, da bodo lahko rešili tudi najhujše težave, in jim priskočil na pomoč v tistih izjemnih potrebah, ki se zdijo s človeškega stališča nerešljive.

Po moji priprošnji in z Božjo pomočjo bo vse mogoče.

O uslišanjih na priprošnjo svetega Jožefa, tudi v zadevah, ki se zdijo nemogoče, nerešljive, od ozdravljenj, finančnih, gospodarskih situacijah in vsakršnih stiskah, do sprave z Bogom in srečnega odhoda v večnost. Pričajo mnoga pričevanja in dogodki. Sveti Jožef je resnično velik priprošnjik in zavetnik Cerkve.

18 Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takóle: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča – bila pa je noseča od Svetega Duha. 19 Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslovil. 20 Ko je to premišljeval, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. 21 Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.« 22 Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: 23 Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar v prevodu pomeni Bog z nami. 24 Ko se je Jožef zbudil, je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi 25 in ni je poznal, dokler ni rodila sina; in imenoval ga je Jezus. (Lk 2,1–7)

Litanije svetega Jožefa imajo petindvajset vzklikov. Ob današnjem prazniku sta v ospredju dva: ženin božje Porodnice in Zaščitnik svete Cerkve. Osnova vseh odlik svetega Jožefa je dejstvo, da je bil od vekomaj izbran za „ženina“ - deviškega moža Marije, iz katere si je druga božja oseba po moči Svetega Duha privzela človeško naravo, da bi odrešila človeštvo.

Sveti Jožef je bil z Marijo zvezan v resničnem zakonu, zato je pred postavo veljal za očeta učlovečenega božjega Sina.

Jezus je bil deviško spočet zato, da bi se na viden način razodelo učlovečenje božje Besede in skrivnost božje milosti. In zakaj gleda Cerkev v svetem Jožefu svojega posebnega zavetnika?

Zato, ker je bil varuh svete nazareške družine, ki je že vsebovala začetke nastajajoče Cerkve: Kristusa kot prvorojenca božjih otrok, vseh kristjanov, in Marijo, deviško Mater vseh članov Kristusovega skrivnostnega telesa.

Vzvišeni nalogi Marijinega deviškega moža in Jezusovega deviškega očeta (pravimo mu tudi Jezusov „rednik“ ali „krušni oče“) ustreza tudi Jožefova edinstvena svetost.

Jožef je bil po poklicu obrtnik, po vsej verjetnosti tesar (nekateri trdijo tudi, da gre za napako v prevodu in da je bil v resnici kamnosek). Gotovo je Jezus v mladih letih pomagal Jožefu v delavnici.

Mnogi teologi izrečno trdijo, da je bil sveti Jožef zaradi svoje vzvišene naloge, ki mu jo je Bog namenil pri skrivnosti učlovečenja in odrešenja, že od začetka utrjen v milosti, podobno kot sveti Janez Krstnik ali apostoli po Jezusovem vstajenju.

Sveti Jožef je živel nekako v „ozadju“ tako v sveti Družini kot tudi v Cerkvi.

Sledovi češčenja svetega Jožefa so sicer vidni že pri nekaterih cerkvenih očetih v 5. stoletju, vendar so njegov praznik začeli obhajati v javnem cerkvenem bogoslužju šele v 14. stoletju.

Polagoma se je češčenje tega tihega, junaško ponižnega pričevavca za Kristusa (to pomeni beseda „spoznavalec“) v Cerkvi vedno bolj uveljavljalo.

Papež Gregor XV. je leta 1621 ukazal, naj se god svetega Jožefa obhaja kot zapovedan praznik. Po odredbi papeža Janeza XXIII. so njegovo ime postavili v prvo evharistično molitev takoj za Marijo.

Papež Pij IX. je leta 1847 uvedel praznovanje svetega Jožefa kot varuha svete Cerkve in sicer na 3. nedeljo po veliki noči. Od leta 1956 je to praznovanje združeno z današnjim praznikom.

Papež XII. je leta 1955 vpeljal poseben nezapovedan praznik svetega Jožefa Delavca, ki se obhaja 1. maja, na mednarodni praznik dela.

Sveti Jožef ... kot zavetnik

Sveti Jožef je zavetnik v družinskih zadevah, k njemu se zatekajo v gospodarskih stiskah. Poseben zavetnik je sveti Jožef krščanskim očetom v skrbi za družino in otroke, še posebej je zavetnik in priprošnjik tistih, ki si morajo s trdim delom služiti svoj kruh.

Ker je bil sveti Jožef deležen sreče, da sta ob njegovi smrti postelji stala Jezus in Marija (evangeliji tega sicer ne poročajo, lahko pa upravičeno sklepamo. V osebni razodetju Marije Valtorta je tudi tako), velja sveti Jožef za posebnega priprošnjika za srečno zadnjo uro.

Na slovenskih tleh je bilo češčenje svetega Jožefa znano že pred uvedbo njegovega praznika leta 1621.

O tem priča skoraj 80 cerkva, postavljenih na naših tleh njemu v čast. Osebno ali krstno ime Jožef in Jožefa sta med najbolj razširjenimi v Sloveniji (pa tudi po svetu).

Ime Jožef je hebrejskega izvora in pomeni „Bog naj doda potomstvo“

Povabljeni vsi, še posebej vse družine, da skupaj molimo k Svetemu Jožefu.

Sveti Jožef, prosi za nas!